

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců Mgr. Daniely Zemanové, JUDr. Barbary Pořízkové, JUDr. Michala Mazance a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobce: **A. M.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, odbor azylové a migrační politiky, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 3. 2007, č. j. OAM-1-229/VL-07-18-2007, o udělení mezinárodní ochrany, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 19. 5. 2008, č. j. 60 Az 33/2007 – 27,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení shora označeného rozsudku Krajského soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“), kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 3. 2007, č. j. OAM-1-229/VL-07-18-2007. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl žádost stěžovatele o udělení mezinárodní ochrany dle ustanovení § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), jako zjevně nedůvodnou. Stěžovatel v kasační stížnosti mimo jiné požádal i o ustanovení právního zástupce z řad advokátů.

Krajský soud v rámci postupu dle § 108 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zjistil, že kasační stížnost podaná stěžovatelem neobsahuje všechny formální náležitosti podání v souladu s ustanovením § 37 odst. 3 téhož zákona, konkrétně vlastnoruční podpis stěžovatele. Kasační stížnost proto zaslal stěžovateli s přípisem, aby chybějící podpis doplnil, a to opakovaně ve dnech 29. 7. 2008 a 22. 8. 2008. Doručované zásilky se však vrátily zpět s tím, že adresát nebyl zastižen, a to přesto, že krajský soud je zasílal na adresu, kterou sám stěžovatel uvedl v kasační stížnosti.

Následně byl stěžovatel krajským soudem vyzván usnesením ze dne 19. 9. 2008, č. j. 60 Az 33/2007 – 44, aby ve lhůtě do jednoho měsíce ode dne doručení tohoto usnesení opravil vady své kasační stížnosti, což měl učinit vlastnoručním podpisem kasační stížnosti. Stěžovatel byl současně poučen o tom, že jestliže ve stanovené lhůtě nebude kasační stížnost doplněna a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, bude kasační stížnost dle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. odmítnuta. Krajský soud nechal toto usnesení soudním tlumočnickem přeložit do ruského jazyka a stěžovateli zaslal usnesení, jeho překlad a stejnopis kasační stížnosti, opět na adresu stěžovatelem v ní uvedenou. Zásilka odeslaná prostřednictvím držitele poštovní licence dne 13. 10. 2008 se však opět vrátila jako nedoručená, s poznámkou, že adresát nebyl zastížen a v úložní lhůtě si zásilku nevyzvedl. Fikce doručení předmětného usnesení nastala podle ustanovení § 50c odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů, za použití § 57 odst. 2 téhož zákona a § 64 s. ř. s., dne 20. 10. 2008.

Podle ustanovení § 37 odst. 3 věty první s. ř. s. *z každého podání musí být zřejmé, čeho se týká, kdo jej činí, proti komu směřuje, co navrhuje, a musí být podepsáno a datováno.*

Podle § 37 odst. 5 s. ř. s. *předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.*

Z výše uvedeného je zřejmé, že v daném případě podání stěžovatele neobsahovalo všechny zákonné náležitosti. Chybějící podpis stěžovatele na kasační stížnosti je odstranitelnou vadou podání, bez jejíhož odstranění však nelze v řízení pokračovat. Podpis kasační stížnosti je totiž nutno vnímat právě jako formalizované stvrzení, že kasační stížnost podal ten, kdo je pod ní podepsán, a že vyjadřuje jeho vůli. V daném případě není zřejmé, zda kasační stížnost vyjadřuje skutečně vůli toho, kdo je v ní označen za stěžovatele. Identitu osoby, která skutečně kasační stížnost podala, je nutno najisto postavit, což se přes značné úsilí, které k tomu krajský soud vynaložil, nepodařilo.

S ohledem na okolnosti případu soud nerozhodoval o žádosti stěžovatele o ustanovení zástupce. Vzhledem k charakteru nedostatku podání jej v tomto případě nelze odstranit v součinnosti s ustanoveným zástupcem, neboť se jedná o úkon, který může učinit výhradně stěžovatel osobně, o čemž byl soudem opakovaně, srozumitelně (dokonce i v mateřském jazyce stěžovatele) a zákonem stanovenou formou informován.

Kasační stížnost obsahuje vady, které stěžovatel ani přes výzvu soudu ve stanovené lhůtě neodstranil, přičemž byl krajským soudem řádně poučen o možných procesních důsledcích takového postupu. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. ledna 2009

JUDr. Radan Malík
předseda senátu